

Бодљикаво пресе

Уредништво и Администрација
Београд, Јакшићева 4-а/II

ПРИМЕРАК 2.— ДИНАРА

Претплату прима „Преса“ за про-
дају новина и часописа, Београд,
Влајковићева 8.

Претплата, тромесечно 23.— дин.,
полугодишње 46.—, годишње 92
динара.

БЕОГРАД, СУБОТА 13 ЈУНИ 1942

БР. 29 — ГОД. II

РУКОПИСИ СЕ ПРИ МАЈУ, ПА ШТАМПАЈ У ИЛИ БАЦАЈ У

И ВУК СИТ И ОВАЦА НЕМА

Токио, јуна. — Наше подморнице нападе су 31 маја луку Дијего Суарез на Мадагаскару.

Енглески деманти

Лондон, јуна. — Енглески Адмиралитет категорички демантије да су јапанске подморнице нападе 30 маја луку Дијего Суарез на Мадагаскару. Није било никаквих жртава.

Треће мишљење

Анкара, јуна. — У ствари напада на луку Дијего Суарез од стране јапанских подморница, тачан је и јапански и енглески извештај. Тачно је да су Јапанци напади 31 маја, а тачно је да Јапанци нису напади 30 маја. Ово је по први пут у историји овог рата да се непријатељски извештаји у длаку поклапају.

МАК АРТУР СТУДИРА ЕКВИЛИБРИСТИКУ

Негде... јуна. — У последње време Мак Артур се посветио проучавању „Науке о равнотежи“, јер је по повратку са Филипина осетио јаку несвестицу. Како изгледа, у свом послу адмирал напредује.

РУЗЕЛТ ИДЕ НА ПЕЦАЊЕ

Вашингтон, јуна. — Сазнаје се још зуцкала из Беле куће, да Мистер Рузвелт иде да упеца бар неку наивну рибицу, која се лако вата на удицу. У последње време, он баш нема никакво среће у своје пецању.

ИМАМО МИ ДОВОЉНО...

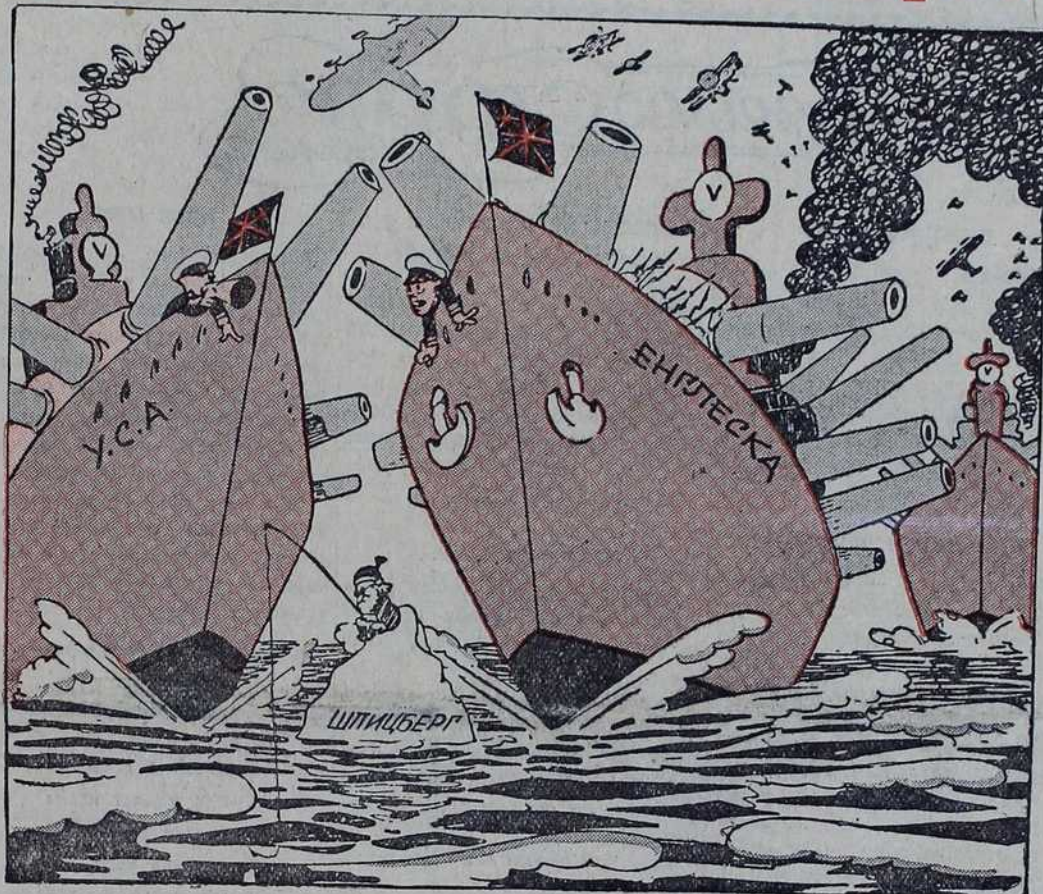
Вашингтон, јуна. — На јучерашњој конференцији штампе, у Белој кући, упитан од новинара шта мисли о застоју производње у америчким ратним индустријама. Рузвелт је изјавио:

— Јесте, наступио је извесан застој у производњи ратног материјала, нешто због недостатка сировина, а нешто због радничких штрајкова, али не треба бринути, резерве су неокрњене. Имамо ми довољно ратног материјала на дну океана...

КАД НЕМА БОЉИХ...

Вашингтон, јуна. — Тридесети јуни проглашен је у Сједињеним Америчким државама као дан генерала Мак Артура. Како Американци немају генерале, који напредују, то су чувеног генерала бежаније Мак Артура прогласили за народног јунака и посветили један дан у почит његову.

Американска посла, кад нема бољих, онда су добри и они који се „успешно“ повлаче.

— Хало, Џон Бул! Зар због овога парчета леда изгубисмо толике бродове и потегосмо толики пут.

— Пст! То нам је циљ, јер то је једино што смо могли постићи.

»ДРУГИ« ФРОНТ

Лондон ствари удесно, он саршава све за паре У правом је шкрипцу Москва, зато дречи као

јаре С' протестима и молбама жели Рузвелта да такне Да се други фронт отвори да јој тако мало лакне Ортаци су зато орни, увек нових фраза има Други фронт се одмах ствара, али само на

речима А уствари и не мисле да помогну на Истоку Прво зато што то неће, осим тога и не могу Док требају само фразе, Енглези су вазда први Не пада им ни на памет да пролију мало крви Особито за другога! Кад ће Енглези то да схвати Јер кроз целу историју туђа крв се само плати А у овом рату ето, — Черчил се због тога брине И Енглези је баш принуђен да на сваком фронту

гине У Африци ових дана била борба баш жестока Ромел не да Енглезима да отворе нигде ока А на мору силне лађе у неповрат иду стално На остатке своје флоте већ и Рузвелт гледа

жално Не помажу разне претње, ни обмане ни конвоји Та најјача некад флота, на прсте се сада броји.

ПРЕДУЗЕЋЕМО ОФАНЗИВУ

Вашингтон, јуна. — Аустралиски министар иностраних послова Евет допутовао је у Вашингтон да бије жицу за помоћ. У једној својој изјави за америчку јавност он је између осталог изјавио:

— Опасност по Аустралију још није прошла. Сједињене Америчке Државе преузеле су врховну одговорност за пацифички фронт против Јапана Ако мисле да нас стварно помогну, савезници морају прећи у офанзиву.

Три године прође рата, а сва туђа обећања Остала су пусти снови, победама свак се клања Што год Лондон обећао, све је било лаж и

варка Негде смета снег и киша, негде опет клима жарка Ал' углавном све се своди да им борба слабо

прија Прваци су само тамо где се нека лаж развија За хиљаду дана рата не моглоше војску стећи Нека сами кажу борбу, где имаше успех већи Где год су у додир дошли — осовина свуда

јача Они јесу шампиони од обмана и од трача Зато и сад кроз радио одјекују приче нове Да подметне своја леђа будала се нека зове А када се сврши битка, кад пресахне поток крви За клопање и рефену, Лондон жели да је први А на срећу, време дође, да престане ова пракса Изударан с' разних страна и Џон Бул већ

малакса Не помажу сада приче, не вреди му кишта

злато.

На његова сва нутњања, одговор је: Нећу, батол!

НИНОЧКА ЈЕ ЖИВА

Москва, јуна. — Сазнаје се из добро обавештених кругова, да се Ниночка Михајловна другарица Тимошенкова, која се приликом једног противничког ваздушног напада, налазила у маршаловом аутомобилу, налази у животу, само је деградирана тј. постала је другарица наредника Андреја Петровића...

СИМОВИЋЕВА СЛУЖАВКА ЈЕ СРЕЊНА

Лондон, јуна. — „Срећна сам“ изјавила је Симовићева служавка дописнику лондонског „Тајмса“, што су се моји снови остварили. Увек, још од малена чезнела сам да видим свет, и то ми је пошло за руком. Знам, да ми многе моје другарице завиде, али мене то не љути, јер их разумем. Срећна сам и могла сам, с правом, увек да кажем: „Роди ме, мајко, срећну, па ме баци и на ђубре“.

СЈАЈНО ДРЖАЊЕ БРИТАНСКИХ ТРУПА КОД ГИТ ЕЛ ЈАЛЕБА

Лондон, јуна. — Званично се саопштава:

„Наше трупе у се сјајно држале код Гит ел Јалеба. Оне су ту показале сву своју великодушност и џентлменство. Тако смо ми поклонили нашим непријатељима 3.000 официра и војника на чијем челу се налази командујући ђенерал наше прве оклопне бригаде. Потом смо им поклонили 128 извиђачких борних кола, 100 топова, 200 теретних аутомобила и велику количину хране... Заиста је наша реномирана великодушност и овом приликом потврђена.

НИСУ У СТАЊУ

Њујорк, јуна. — Како јављају из Вашингтона совјетски амбасадор Литвинов био је опет код Рузвелта да кука за повећање материјалне помоћи и за образовање другога фронта.

Са стране Сједињених Држава одговорено је да оне због тонаже нису више у стању да му дају ни обећања; што се тиче других фронтова бољшевицима се оставља на вољу да их отворе колико хоће.

У ЛИБИЈИ СИТУАЦИЈА НИЈЕ ЈАСНА

Лондон, јуна. — Рајтер јавља: Ситуација у Либији магличаста. Право стање још нам није јасно. Не можемо о борбама у Мармарици да јавимо још никакве резултате. Уколико добијемо батине, то није тачно. Ако изгубимо битку у Мармарици, то ће бити само наш тактички потез.

МЕТЕРЕОЛОШНИ ИЗВЕШТАЈ

Лепо и топло време у Европи. На истоку се облачи, муње севају и чује се грмљавина, али се не зна где ће да се сручи непогода. Област која је у питању протеже се до Урала и Волге. У овоме крају је барометар веома променљив и стално показује рђаво време. У осталој Европи време врло лепо и тихо.

У СРБИЈИ право летње време; небо ведро, без облака.

У АФРИЦИ велика жега око Тобрука. Нарочито се Енглези жале да им клима не прија.

НА ПАЦИФИКУ затишје. Буре трају и даље али пошто су све лађе потопљене, штета је средња. Тајфун се помера у правцу Истока.

У АЗИЈИ. Облачно и ветровито. Непогоде над Кином. У Индији барометар пада и даље. У тој области може бити великих непогода. Индиски океан јако узнемирен.

ОКЕАНИЈА И АСТРАЛИЈА. МОРЕ узбуркано, ветрови дувају и они се лако могу претворити у буру, пошто је барометар нестабилан.

МОБИЛИЗАЦИЈА ЈЕДРИЛИЦА

Вашингтон, јуна. — Амерички министар пољопривреде, Рихард, изјавио је: да су међу америчке поморске транспортне тешкоће добиле такве размере да је оправдана свака забринутост у погледу редовног снабдевања становништва намирницама. Стога је наређена хитна мобилизација свих једрилица, рибарских чамаца и сандолна, изузев јахта и сандолна које припадају владајућем плутократском staleжу.

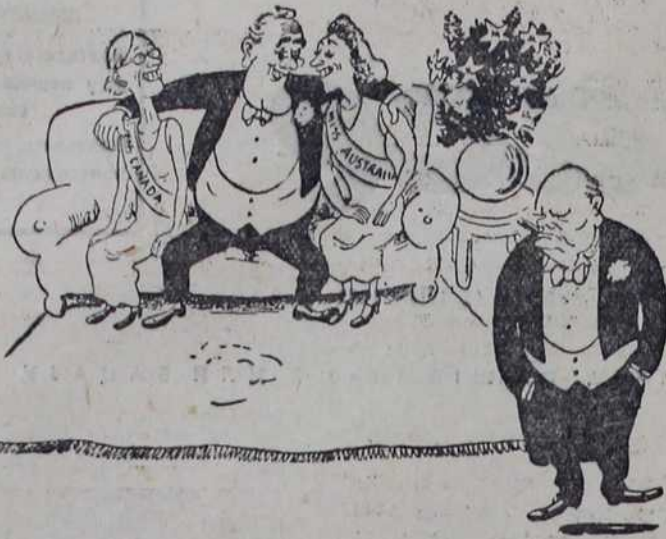
ПРАВЕ СЕ ЕНГЛЕЗИ

Москва, јуна. — После харковског пораза савезничке радио станице су, или порицале пораз, или тврдили да до битке није ни дошло. Међутим, радио Москва је ћутао.

Упитан од Черчила, зашто се болшевици праве Енглези, друг Стаљин је тужно завапио:

— Да сте ви награбусили овако, дигли би галаму о „успешном повлачењу“, а ми ћутимо као буба. У томе се и разликују наше „генијалне“ тактике.

НОВИ ЗАВОДНИК

Преглед СТРАНЕ

ПОДВИГ ЈЕВРЕЈА

Москва, јуна. — Овде је одржан други митинг претставника јеврејског народа. Они су јуначки претили и устајали против национализма, али само преко радио, пошто су меког срца па не могу да гледају крв на фронту.

МОСКОВСКИ ДЕМАНТИ

Москва, јуна. — Са званичне стране се саопштава:

„Неки наш наредник, друг Андреј Богаткин, који је у битци код Харкова случајно одведен у заробљеништво противничко изјавио да је наш непобедиви Маршал, друг Тимошенко, рањен. То је апсолутна лаж и ми се чудимо како је он то могао и да помисли, акамоли да каже... Истина је сасвим другачија: Друг Тимошенко је добио огреботину на левој цеваници приликом склањања од једног противничког ваздушног напада. У његовом аутомобилу, који је приликом нашег напада погођен, није се налазио он, већ његова златна другарица Ниночка Михајловна, која је остала ту, не хтевши да се држи његове тактике: Бежанова мајка не плаче!“

ЕНГЛЕСКА НЕ МОЖЕ ЈОШ ДА ЈАВИ НИШТА О ЛИБИЈИ

Лондон, јуна. — „Енглеска још не може ништа да јави о Либији, рекао је спикер енглеског радио пошто нам велико одушевљење, произведено сјајним борбама наших трупа, налаже да ћутимо“.

ТРАЖИ СЕ ВОЂА

Лондон, јуна. — Енглески војни стручњак мајор Шпард написао је у листу „Дејли Хералд“ следеће:

— На крају крајева ми видимо да историју не стварају само народи, већ поједине личности. Потребно је да нађемо таквог вођу или пак, да признамо да га немамо...!

Кад је Черчил ово прочитао, изјавио је:

— Шта имате ког ђавола да тражите, кад сам ја ту, и с мишљу и персоном.

Међународна кореспонденција

Господину Франклину Рузвелту

Франклин, узалуд очекујем твој долазак са милионском војском. Изгледа да је то све иска задочнела априлска шала. Веруј ми, много сам забринут и нерви су ми попустили.

Твој Винстон

Господину Јосифу Стаљину

Друже Стаљине,

На фронту ништа ново. Наше трупе се налазе у победоносном маршу, у правцу Истока; пошаљи ми 100 нових другарица, треба трупе освежити.

Друг Тимошенко

Маршалу Чанг-Кај-Шеку

Драги Маршале, будите љубавни, те саслушајте вечерас мој говор упућен Вама и Вашој војсци. То ће бити јединствена прилика за подизање морала трупа.

Рузвелт

Маршалу Тимошенку

Тимошенко, докле ћеш злоупотребљавати моје стрпљење? Тимошенко, врати ми моје легионе.

Стаљин

АНГЛОСАНСОНСКИ ХУМОР

КРИПС ДОБИО КИЈАВИЦУ...

Лондон, јуна. — Директор лондонске опере г. Черчил саопштио је, да је сер Стафорд Крипс добио кијавицу на интимном балу код Леди Атли, и да неће моћи да пева насловну ролу у „Трубадуру“. По свој прилици, замениће га сер Атли...

СИМОВИЋ ОТВОРИО ШКОЛУ

Амстердам, јуна. — Сазнаје се, да је експрезидент бивше југословенске владе, генерал Симоновић отворио у Лондону „школу за пучисте“. Школа је стручна и има три разреда, а у њу се може уписати сваки који верује у чуда.

ВЕЛИКА ПОБЕДА СПИКЕРА РАДИО БОСТОНА

26 прошлог месеца спикер Бостона јавио је следеће:

— У долини Мораве Недићеве трупе доживеле велики пораз. 25.000 Недићевих војника предало се Дражи Михајловићу. Недић је у бекству.

И досада су спикери радио Лондона, Бостона и Москве добијали све битке, али је овај спикер све превазишао.

И ТО ИМ СУВИШЕ

Лондон, јуна. — На недавној седници у Лондону, донета је одлука да се све оружје уступи болшевицима јер нама и онако није потребно, пошто имамо довољно радио апарата.

ЈОШ СИТНИЦА

Лондон, јуна. — Енглеска офанзива траје већ неколико недеља — преко радија. Остаје још само да болшевици изврше оно што Енглези објављују.

ДЕЛА ДОКАЗУЈУ

Москва, јуна. — Прва британска помоћ болшевицима стигла је. А болшевици уместо да је одмах ставе у борбу, изложили су је у Москви да би се становништво уверило да Енглези од толчке ларме ипак пошаљу бар „мустру“.

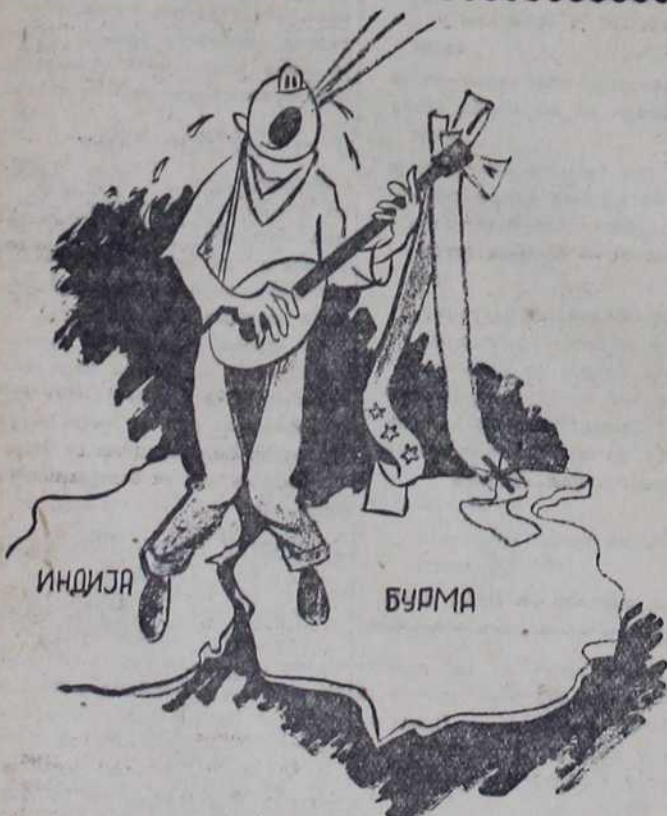
ТРАЖЕ СЕ НОВИ ФРОНТОВИ

Вашингтон, јуна. — Амерички кафански стратеги, који су још пре неколико дана, поред чаше пива, победоносно окончали одбрану Бурме, „разбили“ Немце на Керчу и са неуспехом се повукли код Харкова приморани су да траже нове фронтове, о којима ће водити дискусију све докле док их нови догађаји не изненаде.

ПОРТРЕТИ

— Погледај, она је поставила унутра портрет свога мужа, адмирала Смита, зато, што јој на тај начин највише личи на њега.

АДИО, МАРЕ!

НЕДЕЉЕ ДО НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 1 ЈУНА

Уређење београдских тргова и улица напредује пуним темпом. То сваки Београђанин види. Читави блокови чатрља и учерица нестају под ударцима пијука. Трг „Славија“, Дечанска улица и друге, мењају лице из основа. Прођох данас и Космајском улицом кад оно заглавила се двоја кола код куће бр. 3 па ни да мрдну. Ова кућа из доба Чучук-Стане излази на пола улице и као да пркоси времену. Сетих се нешто последње бујице чланака о уређењу Београда и о пројекту рушења свих палата у центру, али нигде не прочитах да и ову пркосну „палату“ у центру треба порушити. Или можда њен власник има толику везу са пројектантима да не смеју ни да је спомену.

ПОНЕДЕЉАК, 2 ЈУНА

Прошао сам данас пијацом „Зелени венац“. Свет се окупио око једног продавца који виче:
— Не треба више да купујете аспирин, нити да сечете кромпир па да стављате на главу. Ако вас боли глава, ви само ставите мало ове соли у воду, умочите крпу и обложите главу. Главобоља нестаје као руком однешена.
А затим се махиално окрете и рече за себе.

— Аух, мајку му, што ме боли глава!
Овај продавац добро зна колико је наш свет лаковеран, па се не боји ни да блефира. А послао му иде као хладна боза.

УТОРАК, 3 ЈУНА

Никад за ових последњих неколико година нисам видео да се превози више дрва београдским улицама него за последњих два месеца. Питам неке кочијаше где добише та дрва, јер и мене интересују. Али сваки одговор је био неодређен.

Данас посетих једног пријатеља, а његов комшија истоварује пет метара лепих букових цепаница и моли мог пријатеља да му уступи подрум.

— А што ви не ставите у свој подрум? Пита га овај.

— Зато што је већ пун, одговори.

— Е нећу да вам примим, комшија, ваљда ћу и ја набавити дрва.

И комшија однесе дрва у стан. Можда и у спаваћу собу! Шта знате. Човек је много зимљив.

СРЕДА, 4 ЈУНИ

Један радник, који ми је радио у башти нуди ми млеко на продају.

— Откуд теби млеко?
— Знате, господине, вели ој.
— Моја је кућа на Чукарици, а пошто нема ограде ту рано ујутру свраћају млекације из Жаркова и Железника и ту перу канте и сипају воду у млеко. Пошто ја њима дајем воду, они мени дају млеко.

— А да ли ти сипаш воду у твоје млеко? — питам га даље.

— Па морам — смеје се он. Али не сипам много! Свега пола — пола. Имам и ја душу па нећу да гружем свет.

ЧЕТВРТАК, 5 ЈУНИ

У последње време многа београдска домаћинства баве се живинарством. Ретко која башта и двориште да нема живине. Људи се преоријентисали и дали првенство живини пред цвећем.

Већ месец дана слушам кукурикање петлова и ако станујем у центру. Лепо, прави сеоски штимунг. Данас сам због врућине отворио врата од стана да се мало расхладим и читајући новине наједанпут се тргнем као громом погођен. На два корака од мене петао је тако слободно запевао као да је негде на сеоској слами. Види се, неки салонски певац, сасвим се одомашнио.

ПЕТАК, 6 ЈУНИ

Таман стадох данас у ред за цигарете, кад удари пљусак. Склонили смо се од кише у седне капије кад је пљусак престао и ми се вратили у ред, трафикант објави:

— Не могу вам издати цигарете ни дуван. Све ми је покисло.

— Па дајте ми дуван макар и влажан, рекох.

— Не смем покисао дуван да издајем, одговори он. Наравно да му нико то није веровао.

Ето има људи који и кишу искористе.

СУБОТА, 7 ЈУНИ

Наишле ове врућине, па свет ударио у пиво. Локали који точе пиво просто су опсађени од жељних Београђана. Данас прођем поред једног ресторана, а један човек, бос исцепан, плаћа три кригле.

— Зар ти имаш рачуна да пијеш три кригле? — питам га ја.

— А што да немам — одговори он. А шта се то тебе тиче?

— Па мислим боље је да купиш себи обућу, а пиво је луксуз — велим му ја.

— ажно је мени да се напијем, а када ухватим мају онда ми ништа више не треба — рече он и поручи четврту криглу.

Савремена Лица

БОДЉЕ

ПРЕШАО У КИБИЦЕРЕ

Познати енглески пливач Канингем, после великих поразав у Медитерану, прешао је у Америку да поправи утисак од последњих поразав, али је тамо наишао на толику конкуренцију од бивших шампиона, да је морао прећи у киблицере.

ПОРЕМЕЂЕНИ ПЛАНОВИ

Пошто сада почињу трке, фудбалери морају да мењају планове и цео програм, јер постоји опасност да баш у финалу остану без публике. Неки се спортисти носе мишљу да на фудбал уведу клађење пошто је то једина реформа, која може имати изврстан ефекат.

НЕМАЈУ ФРИЖИДЕР

Пошто С. к. 13 нема фрижидер, а први тим је врло осетљив на врућину, мало је требало да први на табели изгуби против Чукаричког оба бода. Спасло их је само то што су чика Јоца, Бора и Мома, ова три мускетара, на време стегли палчеве.

СПОРТСКИ ЕПИГРАМ

Код плавих је била Олује и киша
Мудре главе хтеле
Бура да се стиша
Па искључен Глиша!
Ал' у знак протеста
Затрубише трубе
И играчи сад су показали зубе
У сваком су клубу они сила виша

И сад боја плава
Неће бити тропа
Оста дисциплина
Ал' без Нице „Попа“!

КАД Б.С.К. ИГРА

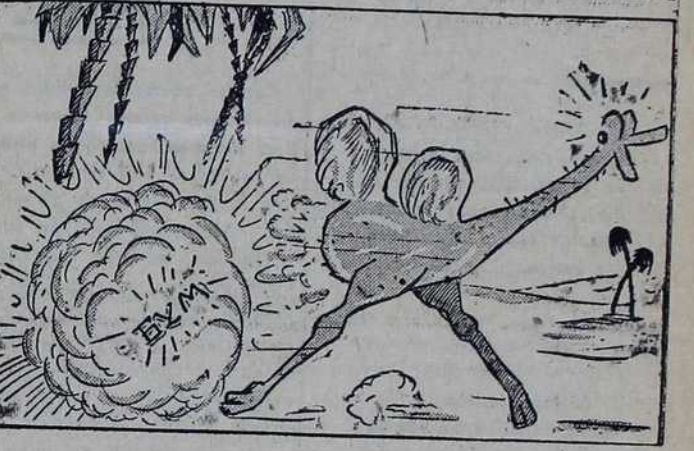
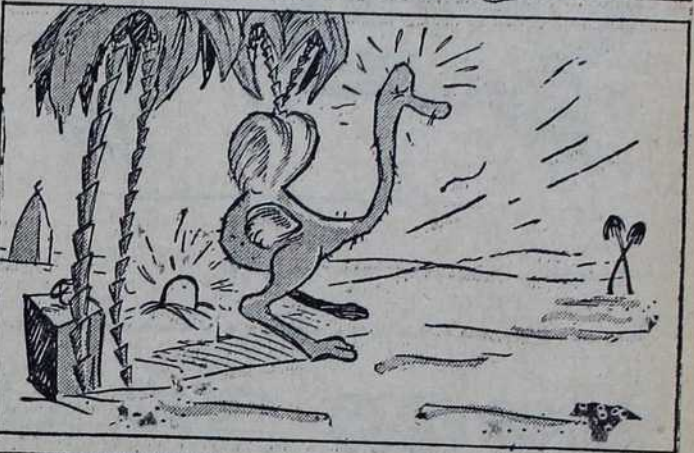
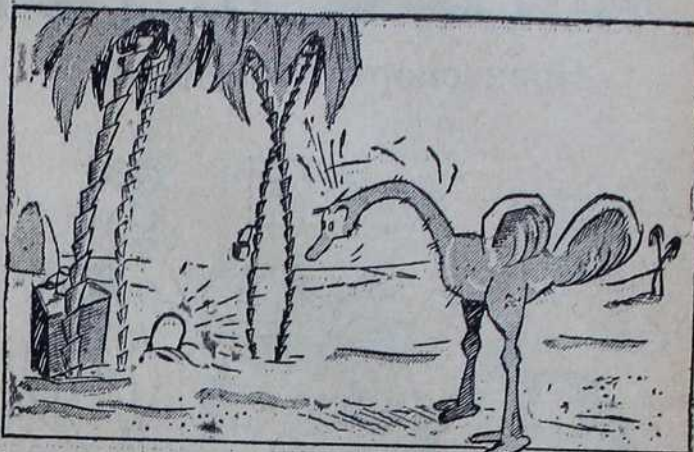
— Шта се чудиш! То су жене гађице!

НОВИ КЛУБ

Како смо обавештени играчи Б.С.К-а који су налазе у свађи са Управом клуба решили су да оснују свој нов клуб. Тим поводом они су од апотекарске коморе затражили за апотеку свога клуба неколико литара јода. Такође су за своје свлачионице поручили од Огревне централе неколико метара дрва. Да се не би више десило да играчи играју у неопраним гађицама Управа клуба узела је за сталну пракљу једног играча папучара.

Уредивши тако све односе управа овог новог клуба нада се да ће сада њени чланови бити задовољни.

У жаркој Африци

Када ној мисли да је бомба јаје...

САВРЕМЕНА Лица

МОЈОЈ БИВШОЈ МУЗИ

Изјавих ти ја на плажи
Обожавам твоје дражи
Издржаћу уз те, стаж
Сад ме вређаш — баш ми жао
Да реч нисм одржао
То је лаж!
А истину ти си знала
Да је брзо процветала
Твоја драж
Живимо у чудном добу
Нудила си бофл робу
Користила згодан трен
На превару сад се жалиш
На мој рачун ти се шалиш
Само ја сам преварен!

ЧЕЖЊЕ

Слоуфокс

Музика и речи: Черчил Винстон

Чезнем, да нева иајжака
Допадне ми шака
И буде моја невинна жртва...
Не тиче ме се што ће брзо бити мртава...
За њу је, већ, спремна рака...

Опеваћу је, потом, у песмама тужним;

Жалићу пред светом за њом...
А смејаћу се цинички у себи
Што беше луда за мном...

У крви ми је да завадим... напуштам,
Јер ја сам лисац, Дон-Жуан...
Нека због мене пропадну најке...
Та и тако, доћи ће ми Судњи дан.

ХИМЕРА СА ОКЕАНА

Танго

Музика и речи: Јосип Цугашвили

Горда химеро са Океана,
Лажеш ме већ годину дана,
И причаш бајку о срећи!...
— Чему те празне речи!...

Да ли ћу издржат' моћи!
Обећавала си, да ћеш ми доћи
И помоћ дати,
А не утехе ми слати!...

Горда химеро са Океана,
Чекам те, узалуд, годину дана...
Јер ти си злобна и немоћна...
И моја нада је плод лажног сна...

У Београду је наређено обавезно шишање главе свих ученика нижих разреда...

— Сада смо постигли да ученици више не шетају гологлави и без школске капе.

НАШИ ЉУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

Нови спорт Београђана

Тренинг за вожњу на трамвају бр. 6.

Комунална хроника

ВЕЋ ТРЕЋА

Регулација Теразија биће, вероватно, врло брзо извршена пошто је изабрана већ трећа комисија (одбор) која ће проучити цео комплекс питања. Споразум је врло близу, пошто има свега 107 разних мишљења.

БИЋЕ НА ВРЕМЕ

Општинско купатило на Сави почиње ускоро да се дотерује (фарба и тако даље) па је, по све, сигурно да ће до јесени бити потпуно готово, а то је тајман на време.

КАО РИНГИШПИЛ

Трамвај бр. 2 правиће на „Славији“ читав круг. Већ се за то полажу шине и чим буде све готово „Двојка“ ће ићи као рингишпил, што ће за омладину бити велико задовољство.

Милан Злоковић: Још само 285 кућа да се сруши па би се добио директан пут од Смедерева за Ваљево.

ТАМО ОТО

Ка у месту

НЕДЕЉА

Омладина ведро хита
Лопту пика или рита
То је футбол, зна се
Ал' хиљаде зато многе
Чак, на брдо ломе ноге
Да напуне клупске касе.

ПОНЕДЕЉАК

Од кад мотка реду учи
А 25 прва такса
Црна берза баш малакса
Многим се поса смучи
Сад се чује усред вике
Нема хлеба без мотике.

УТОРАК

У Хомољу влашке даме
Падају у несвес' саме
Ал' Калаба има речи
Са којима без по муке
Само кретом своје руке
И „падају“ болест лечи.

СРЕДА

Са Чубуре, госпа Дана
Добра жена, баш без мана
За посао сваки орна
Ал' муж јој се стално топи
Од муке се море пропи
Јер она — је — љубоморна!

ЧЕТВРТАК

Муж једнако жени вели:
Дал' јој нешто срце жели
Били хтела да се шета
А она га одмах грди
Јер истину већ утврди
Да му она кући смета.

ПЕТАК

И ако је месец јуни
Плажа нам се слабо пун
Воде као лед
За мондене није лако
Зато од њих пати свако
Поједе их јед.

СУБОТА

Баци спремни да играју
Година је већ при крају
А сви одмор воле
До књиже им није стало
А учили баш су мало
Већ су сити школе.

Сваке недеље ПРИЧА

ДВЕ ДАЋЕ

Сирота госпа-Наталија, господин-Јоцина ташта! Никакве, ама баш никакве, везе није имала она са Крипсовом пуницом, па ипак судбина је хтела да њих две оду истог дана Богу на истину... И, као што је смрт Крипсове пунице утицала на историју Британског Царства, тако је и смрт госпа-Нате утицала на историју живота господин-Јоце... Да кажемо коју реч о њему, пре таштине смрти... Замислите се између две епидеје, односно између две ватре... Кожа вам се жежи! Јел'те?... Е, видите, он једник није имао да себи стварз такву слику, јер је ту била иста таква стварност... Стога он беше, као покисао мишић, мањи од Томе Палчића, па чак и од макова зрна... Није могао никуд да мрдне сам... а волео је да изиђе сам, да буде слободан, да погледа у листове девојчица... волео је слободу, као сваки ожењен човек чији живот заслађује ташта... И надао се да ће доћи дан, када ће бити слободан, дан, кад њагова драга таштица оде у рај... Кад се неком смрдне, другом сване... Смркну се госпа-Наталији, свану господин-Јоци... Нечујно, сасвим различито од свог темперамента оде она на онај свет...

...»Жено — рече прве суботе повишеним тоном г. Јоца — да

нас ме не чекај на ручак! Враћу се доцније... Дајем ташти даћу код »Два прасета«...

Жена га погледа разрогачено и хтеде да подигне оклегију, али туге за мајком потисну код ње жељу, да му разбије главу...

И давао он тог дана даћу ташти у периферској кафезници. Скупило се друштанце... Наручило се винце и песма... Милче »Циганче« села господин-Јоци у крило, загрлила га и тихо му на уво певушила: »Само тебе љубим!«. А он се растопио, к'о восак на сунцу... Све му подрхтавала колана... И то трајало дуго, дуго...

Тако и за четрдесет дана давао он даћу. Све било исто: и винце, и песма и Милче »Циганче«... Е, али несрећом, његова злобна комшиница видела ту сцену у периферској кафезници и обавестила о томе госпа-Цану, његову жену.

...Јао, кад је ова то дознала! Дохватила оклегију и као ветар, изјурила из куће...

...И после свега што се десило господин Јоца седи погружено код куће... Ни на ум му не пада да изиђе некуд... Не би, уосталом, ни могао: Осећа јаке болове по целом телу, а нарочито у леђима и глави... Са зида га фиксирају строге таштине очи, а он стидљиво гледа у патос и мисли на »Два прасета«, винце и Милче »Циганче« и њене лепе очи, уста, груди... њено лепо све...

В. А.

Јанаћково писмо из Лесковаца,

Ништа нема без мој Лесковац. И мезел'к и друство и винце. У цел Белиград нема добро винце, салте има лимоната и фалцификати. Душу бре да отрујеш. Уђем у једну болту па си искам једну флашу бело винце а кад гу пробаш оно сирке. Неје бре ни за таратор салату а камо ли за пиће. Све неки кајшари и цимрије уцкају сас отров да ти узму паре.

А овде, на куде Лесковац, ја си одам по сокаци, па прво скокнем код Драги на винце, а после на куде „Плуг“ код Бурета кебаџију. А и код Касину, Костић и друге кафане неје лоше. Свуд има мезел'к и кркан'к и то за мале паре. А на куде вас салте бре „дарови“ и „војводе“ и други големаше. Те цар Душан, те цар Урош, па овеја големаш, те онеја големаш, а кад тамо салте беле кафе и јечмењаци, на сокаци се накокериле трепетљике и мазноглавасте Ироди и Кајафе па салте жмијошу. Али за Цара Уроша неје ни чудо због зашто је он слабак и малокрфан, али што бре Душан и то силни штуче у оно сокаче да си спије и да га фача дремка.

Кад беја у Белиград изеја сам питу па сам тепао але сас неке белосветске а онај куси ми наместија па сам понеја рачунчики у цепове. Кад сам дошеја на куде дом она моја узела да ме джипирира и нашла тија рачунчица па ме питује:
— Од кад бре, Јанаћко, обукујеш по шест пари женске чарапе?

— Које бре чарапке? правим се ја Тоша ама ич не помага.

И с'г морам да гутам кнедле а моја домакица гута ћутећи и то све због тија проклетније и джериме. Од с'г кад си кршим врат нећу да узимам рачунчики па нек си оду иљаде. Салте си човек цабе праји калабал'к. Проклете Геневеве. У све искају да завукују нос. А муж мора да си чути и гута кнедле. Због зашто је кућа глува без домакицу.

Забравија сам да ме ћека друство на куде „Плуг“ па се замаја сас ово писување. А с'г у здравје.

Ваш Јанаћко

У санаторијуму

Пацијент дошао познатом хирургу и пита колико ће стајати операција црева.

— Пет хиљада динара, одговара оператор.

— Не знам шта да радим, јада се пацијент, то ми је прескупо!

— У реду, одговори хирург, мој асистент ће вас оперисати за три хиљаде динара.

— Опростите, господине, усуди се болесник, и то ми је скупо. Него, да немате ви каквог шегрта?

Дављеник:

— У помоћ! У помоћ! Човек са брега:

— Госпођице, узалуд вичете. Прво, ја сам већ ожењен, а друго, ту је вода до појаса.

— Онај човек се понаша као Бугарци
— Како мислиш!
— Па, бије свог дојучерањег пријатеља.

ПРАВО ЈЕ УЖИВАЊЕ ПУШИТИ
ВАРДАР И ДРИНУ
НОВИЈА СЕ КОД СВИХ ЦЕЛНЕРА

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

ШАРЕНА СТРАНА

Филмске вести

БАСТЕР КИТОН СЕ РАЗБОЛЕО ОД СМЕЈАЊА

Како политичко стање по Американце стоји врло рђаво, и како се свуда примећује велики песимизам и нерасположење, америчке власти су издале наредбу да сви морају бити насмејани бар пола дана. У циљу олакшања за засмејавање, одређен је комичар Бастер Китон («Човек који се никада не смеје»), да својим смејањем насмеје и остале. Како се даље јавља, Китон се толико смејао да се од смејања чак и разболео, а ипак се од Американаца није нико насмејао.

ДУПЛА КОРИСТ

Сви европски глумци који су снимали у Холивуду, као и сви режисери, музичари, сценаристи и други, дакле сви они који су уствари и подигли Холивуд, сада су ухапшени.

Они ће бити пуштени само под условом да се јаве «доброволно» у америчке легије. Како се даље сазнаје, двојица су се већ јавила. То су Ерих фон Штрохајм, некадашњи аустријски официр-дезертер у прошлом светском рату, и Ирац Давид Нивен. Други Ирац Виктор Мек Лаглен је изјавио да радије иде у затвор него у легије.

Тако ето, Американци од Европљана покушавају да извуку двуплу корист. Заиста, племенита захвалност.

МИША АУЕР УХАПШЕН

Руски емигрант иначе познати комичар и факир америчког филма после склапања савеза са Совјетима, стављен је пред прилику, јер је демантовао да није Јеврејин и ако зна цео свет да јесте.

Сада је међутим Миша Ауер ухапшен пошто се сумња да је своје факирлуке научио од правих Индуса, и да тако стално одржава факирске односе са Гандијем и Бозеом.

Довољно је обучена

— Милостива, може ли господин ући!
— Сада може. Најзад сам се обукла.

»ФОКС МУВИТОН« ЈЕ ЗАБРАЊЕН

Највећи амерички журнал «Фокс Мувитон», забрањен је по наређењу америчког пропагандног оделења. Као разлог за ту забрану, дато је објашњење да се кривица налази до Фоксових репортера и камерамена, који се за несрећу налазе увек тамо где се одигравају велики губици америчке морнарице. А америчкој публици се — како се даље објашњава — већ досадило слушати и гледати саме неуспехе.

Фоксов конкурент Метро-Журнал, успео је још за краће време да се одржи захваљујући спретности његових камерамена који су се задесили у Мадагаскару, где су гусарско заузимање од стране англосаксонских трупа, снимили и претставили као највећи успех савезничких трупа од почетка рата до данас.

ДВЕ МОГУЋНОСТИ

Лудвиг Дервијен, који је био познат као изврсан глумац и као врло даровит човек, шетао се једног дана са неким познатиком кроз парк, кад наиђоше на једног просјака. Он се преврнуо, грчио лице у све гримасе и на сав глас кукао о својој беди и молио за малу помоћ. Дервијен се сажали и добаца му златник у шешир.

— Ја то на твом месту не бих учинио, добаца му пријатељ, буди уверен да те је тај човек преварио.

Дервијен се смешкао: «Преварио ме није. Или је он заиста толико несрећан, или је један од најбољих комедијаната које сам видео. У оба случаја, златник је заиста заслужио!»

ЈЕДАН КОМЕДИЈАНТ

Енглези снимају један успео филм сада по други пут. То је познати комад «Само један комедијант...» Овог пута ће главну улогу играти Винстон Черчил.

Лекар и пацијент

Лекар улази у ресторан и спази свога пацијента, коме је преписао строгу дијету, како је де дивљач. Он му приђе и скоро љутито рече:

— Шта! Зар се ви тако придржавати мојих упутстава?

— Извините, докторе, али нисам могао да одолим...

— А знате ли ви да болесник, као што сте ви, мора да се најстрожије придржава лекарских савета. Знате ли ви да је то што радите веома опасно по ваше здравље?

Знате ли ви да бих и ја врло радо јео тог срндаћа, али нећу нипошто, јер знам да увече дивљач не треба јести...

— Шта могу да радим, докторе. Ја сам слаб човек, а чим сам сео за сто, одмах су ми препоручили дивљач. Ловачко друштво наручило је за своје друштво вечеру али нису сви дошли, а газда, да му јело не би остало, даје порције упола цене.

— Па зашто ми тако одмах не кажете? узвикну лекар. То је заиста изванредна прилика. Келнер, дајте и мени брзо једну порцију.

— Ово је крајњи безобразлук!
— Шта то ради!
— Ништа.

Славоглас

ОН ЈЕ ТУ!

Познати бечки комичар Жирарди није марио за рано устајање и зато је често закашњавао на пробе. Једном се опет десило да није дошао благовремено на пробу и тек кад је ступио на позорницу приметио је да га други глумац заступа. Мислећи да га нико није спазео Жирарди је покушао да поново ишчезне.

— Хало, куда? довикну му редитељ.

— Идем опет, јер сам иначе већ ту! одговори слави комичар.

ПАГАНИНИЈЕВА ВИОЛИНА

Паганини је страховито мрзео када је морао на сваки позив увек са собом носити и своју виолину. То му је изгледало као нека накнада за оно јело што је појео. Једног дана је тако опет био позван од једне даме врло богате и из високих кругова, на једну шољу у Милано.

— Али не заборавите да собом понесете и вашу виолину, драги Маестро!

— Најлепша хвала, поштована госпођо, поклоним се велики музичар понизно, али моја виолина не пије чај!

КАНТОВ УКУС

Филозоф Кант био је веома учтив и обазрив човек, али је с правом увек очекивао да и други према њему буду такви. Једном је у непознатом друштву путовао поштанским колима у неко удаљеније место. У крчми, у којој је путницима служена вечера, гостионичар донесе јело и стави га на сто. Један од путника, пре него што су остали и могли да виде шта је у суду, дохвати сланик, и сипајући бибер у јело, рече:

— Ја ово јело нарочито волим да једем кад је добро посуто бибером.

Кант га погледа испод ока, извади из џепа бурмутицу, истресе је у јело и рече:

— А ја опет ово јело највише волим с бурмутом.

ИДЕЈА

Познатом позоришном писцу Реслеру, дошао је једном приликом један његов пријатељ и рече му да има изврсну идеју за једну комедију.

Када му Реслер рече да му је објасни, он поче: «Пази, у првом чину, око једног стола седе господа, један Прус, један Сас, један Баварац и један Бечлија. Причају вицеее, анегдоте, разне количне доживљаје из свог живота. У другом чину, седе на чају жене дотичних, такође се забављају у одличном штимунгу. Право весеље...»

«А трећи чин?» прекиде га Реслер.

«Трећи? Па зар ти мислиш да ћу ја баш све да урадим? Трећи чин ћеш ти бато сам да израдиш!»

Не чудите се

Ако си кратке памети и не можеш да запамтиш, а ти напиши, тако сам и ја радио.

И у случају да ово сретство за чишћење не би деловало, радо ћемо га заменити са другим исте вредности.

— Јао, то је онај мој матори почео да се бави филателијом...

— Знаш, он ме толико воли, да би за мене и у воду скочио.

У позоришту

— Како господин професор?
— Били смо синоћ у позоришту и он заспао. Кад се свршио комад, ја сам га пробудила, а он тражи доручак.

Препознао га

Петровић је о Духовима шетао по парку са друговима. Наједном застаде и поглед му падне на једну девојку.

Сви га зачуђено погледаше и неко га упита?

— Познајете ли ову девојку, Петровићу?

Он поче да ређа:
— Хајину познајем, она припада мојој жени — шешир ми је познат, он припада мојој кћерци — и ташну познајем, она припада мојој мајци, која нам је дошла у посету — па познајем и господина који с девојком иде испод руке, то је мој син. Према томе ова девојка може бити само наша служавка.

Најјачи доназ

— Да ли је господин код куће?

— Није, али ако не верујете, погледајте ово: пушим његове цигарете.

ГЛИШИНА ПОСЛА

Симпатичне душице, на млеко миришу

Клуб не мора увек да буде установа. На пример не мора код нас. Клуб често може да буде и средство. Рецимо за стицање нечега. А нешто може бити свашта. Отприлике и паре.

Тако, оснују људи клуб. Има код нас ваздан примера. Јавни циљ: терање омладине на спорт. А тајни циљ: намигивање управе на благајну. Омладина се забавља на терену и постиже резултате. А управа се презнојава; наплаћује улазнице. Неправда! Јер омладина се зноји из чистог сопственог задовољства. А управа уствари мора, тако рећи, да коњоше; да слаже паре на гомилу. Е па не може то тако, докле то! Све на леђа управе. Док играчи само из задовољства, јуре као блесави, мада их скоро нико не тера.

Знам тако једног члана управе. Коњ спада у интелигентне животиње. Зато ја за јунака ове стварнице не могу рећи да је интелигентан као коњ. Јер не знам кога бих увредио. Јунака, или коња. Но дакле, коњина. С том разликом што није укусан, дерби шницле не могу се од њега направити. Посао лични није ишао богзна како. Онако, да се животиарише. Али његов клуб добар био, и резултате добре постигао. И играчима „браво“ и „уа“ викали, а код чланчиња управе после се однекуд аутомобилчић, симпатична стварчица, појавио. Божји прстић није ту био

умешан, јасна ствар. Лето је било, а познато је, Божић-Батица спушта се с поклонима само шестог јануара увече. Изузев ако не постоји још какав летњи бата који добрим чикама поклања аутомобиле место неваљалој деци играчке; што би било сасвим оправдано, деца су ђаволи.

Симпатичне су душице ти чланови управе. Уопште. Просто на млеко миришу. И искрени су до зла Бога. Све ће вам лепо рећи у очи. Све лепо. Но част присутнима, њих никако неће олајавати изблиза. Једино, не дај Боже, ако их случајно не примете. Тако је један рекао играчима:

Филозофија на плажи

— И кад помислим на то, да ме њене хаљине коштају годишње сто хиљада динара!

— Не дам ја! Код мене, у првом реду играчи. А у управи скупе се с конца и конопца!

Но на седници управе рекао је да је код њега на првом месту управа. А играчи су, рече, мангупи!

И кад после аутомобилчића, и стечене пословне популарности на рачун угледног имена клуба, дође полако и капиталчић, па кућица на два-три ћошка итд., члан управе накриви шеширић и изјави да га спорт ич више не интересује.

Било је, без све шале, безброј оваквих озбиљних примера. И има их још.

Јунак

Ожењен сам, несрећно,
А нова љубав у срцу се рађа
Жена ми је стара.
Потребна ми је млађа...

Имам увек жељу
Да некуда врднем,
Ал' ова роспија

Неда ми да мрднем...
Но деси се, ипак
Да негде навратим.
А, кад жена дозна,
Тада добро платим...

Ал' ја сам вам јунак
Без мане и страха,
Јер љубав нова
Узима све више маха...

Како мисли Шешир замишља...

... пианисткињу на клавиру

КРОЗ БЕОГРАД

НИЈЕ ОН ЦРНИ

Полицијан: Ви сте оптужени као црноберзијанац.

Црноберзијанац: Немој, човече, да се измотаваш, откуда могу бити црноберзијанац, када продајем бело брашно.

НА БЕОГРАДСКОЈ УЛИЦИ

Једна нафатирана послератна „дама“ добацује једној жени:

— Свињо једна, неваспитана!
— Камо среће да сам сада свиња, бар би ме сви милсвали.

Кладирмо се да сте већ чули овај биз,

АДВОКАТСКА ДЕЦА

— Тата, господин учитељ је оставио Јовицу у затвору, и он ме шаље код тебе да преузмеш његову адресу.

Мама: — Желела бих једну лепу књигу.

Књијар: — Каква треба да буде?

Даме: — Хоћу да је ставим у салон, а сто на коме ће стајати од ораховог је дрвета.

НА ПРАВУ АДРЕСУ

— Пст! Пристејеш ли да побегнеш о помоћи са мном?

— Не.
— Зашто не?
— Ја сам чувар!

Две пријатељице разговарају:
— Баш су чудни ови мушкарци!
Пре брака траже стално наше усне, а после у браку се плаше.

ЛОПОВСКИ ХУМОР

— Шта ви радите овде?
— Знам да нећете веровати: нашао сам један кључ и сад пробам на сва врата да би знао коме да га вратим.

— Такво глупо време још никада није било. Једног дана је топло, другог дана хладно. Човек никада не зна шта би дао у залагаоницу.

ЦВЕЋАРСКИ ЉУДИ

— Будало! За ово си дао 20 динара! Шта преставља управо ова биљка?

— Она припада фамилији кактуса.
— Е, три одмах и врати је тој фамилији...

Судија: — Како то? Ви тврдите да сте послодавац.

Стари лопов: — Па дабоме. Ко вам деје толико посла као ја.

Опрезност

Отац: — Добра ти је књижица, само не знам шта ћеш да будеш кад порастеш!

Син: — Прво ћу бити директор банке, јер ти то волиш. Онда ћу бити доктор да угодим мами, па ћу напослетку бити жандарм јер ја то волим.

КАЗНА ЗБОГ КЛАЂЕЊА

— Ваш муж има коњску грозницу!
— Забога милога! Ето видиш то је зато што си се јуче кладио на тркама.

У позоришту разводник прилази једном господину који спава, продрма га и љубазно опомиње:
— Опростите, али немојте тако јако да хрчете, јер ћете пробудити остале.

НЕЗАХВАЛНА ПРОФЕСИЈА

Улични свирачи: — „... Три пута сам обишао цео све-е-е“...
Један глас: — Боље да си остао код своје куће!

Гост у ресторану: — Келнер, шта значи ова мува у супи?

— Не знам, господине. Уосталом, веровање у разна знамења значи неинтелигенцију.

ПОГРЕШИО

— Замисли, рекао ми је да сам стари магарца.
— Није могуће, па ти си још сасвим млад.

Пријатељ пријатеља пита:
— Шта има ново код тебе?
— Решио сам да се женим ћерком газда Павла.

— Јао, па она је грозна. Сува је као сламка.
— Знаш како вели пословица: Дављеник се и за сламку хвата.

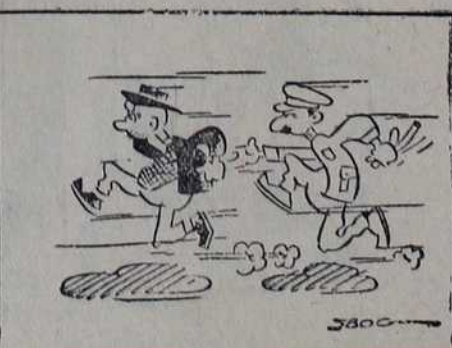
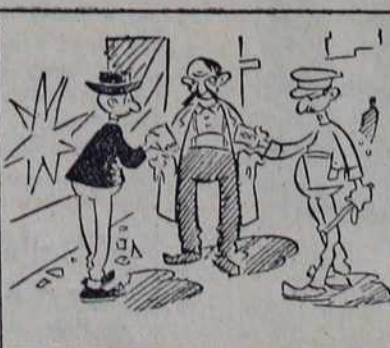
У МУЗЕЈУ

Чувар музеја: — Молим, господине, киша је престала!

Један дужник пише своје повериоцу:

... Жалим, али овог првог нисам у стању да вам платим дуг. Зато ћете идућег првог добити дупло...

ЛОПОВ АЦА И РЕВНОСНИ ЖАЦА

Равајлови црнциваји

Равајло — пеџач

ПОЗОРИШТЕ

Лондон: „Четири ортака“. Насловне улоге тумаче Черчил, Рузвелт, Стаљин и Чанг-Кај-Шек.
 Вашингтон: — „Израчница“
 Насловну улогу тумачи Елеонора Рузвелт.

Филмови ове недеље

Москва: „Загрљај смрти“
 Лондон: „Комедијаша“
 Вашингтон: „Брод смрти“
 Мапта: „Илузија једне ноћи“

Штампарске грешке

Муж (пуж) је најспорија животиња.
 Из флаше је излетео џеп (чеп).
 Мића тргује са јадима (јајима).
 Привезао је убрзо ташну (машну).
 За време прекида електрике били су читава два сата у браку (мраку).
 И Стева се вешто извуче из носа (сосо).
 Заклао је свога зета (зеца) за ручак.
 Зарио му је нос (нож) у груди.
 Ова сијалица добро кија (сија).
 Лопова ухватише покером (потером).
 Петлом (метлом) га је тукла..
 Судија је изритао (испитао) оптуженог.
 Жене су данас давале гаће (даће) на гробљу.
 Станари морају да мазе (пазе) своје станове.
 И тако он скочи на цуре (буре) и поче да риче (виче).

Шта је немогућно

— Да Чанг-Кај-Шек буде задовољан америчком потпором.
 — Да бродови плове у америчким водама без икаквог ризика и опасности.
 — Да америчка бродоградилница индустрија победи у такмичењу са немачким подморницама.
 — Да Енглези признају да су добили батине у Мармарици.
 — Да се наши гимназијалци весела срца раставе од својих бујних коса.
 — Да наши „англофили“ доживе остварење својих снова.

Главни уредник: Светомир Стојановић.
 Уредник за илустрације: Теодор Докић.
 Власник и издавач: Светомир Стојановић.
 Телефон редакције: 25-592.
 Штампана: Штампарија „ЛУЧ“.

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

Богобој Атанацковић и његова прва приповетка

Кад је у Пешти учио гимназију, Богобоју се догодио овај случај.

Једнога дана пред намрштеног директора гимназијскога ивиђе, позван, један ђачић, скромно али ведро и весело црњоманастом момче.

Директор га дочека речима:

— Да видимо тога Дон-Жуана, што уме да пише тако слатка љубавна писма!

И демонстративно подиже неку хартију, која, види се, не бјаше ђаку много непозната. Ђаче обли румен, прилично се збуни и скромно одговори:

— Ја вас не разумем!

— Слушајте! — прихвати директор.

— Господар Н. донео ми је јуче ово писмо, које је нашао код своје госпођице кћери. Његова љубавна садржина и сувише је јасна, а рукопис издаје вас. Дакле?

Момче, још румено у лицу, бејаше већ дошло себи, па с поузданошћу одговори весело:

— То јест мој рукопис, али то није моје љубавно писмо госпођици већ један одломак, управо цитат писма, из једне моје приповетке!

— Шта? Ви пишете приповетке?

— Пишем, г. директоре!

— Донесите ми ту приповетку сутра.

— По заповести...

Ђаче оде кући, ходаше дуго по својој собици, па онда седе и поче писати приповетку — прву у своме животу!

Сутрадан директор уз живо интересовање прегледаше рукопис свога ученика, нађе да је оно писмо одиста епизода из те приповетке, па изненађен успехом младога приповедача пружи му руку:

— Изврсно, изврсно! Ви сте слободни! Продужите!

Срећни ђачић, пун радости што се на тако лак и оригиналан начин спасао неприлике у коју је био запао због несмотрености госпођичине, а изненађен и сам успехом своје готово импровизоване приповетке — одушевљено продужи рад.

Та је шала случаја дала српској приповетци и књижевности — Богобоја Атанацковића, јер он бејаше тај ђачић...

МАЛИ ОГЛАСИ

Тражи се студент ветерине, који би могао пса енглеске расе „Лорда“ изводио свакодневно на тростатну жетњу. Захтева се знање енглеског језика и кауција од 10.000 дин. Понуде под ознаком „Лорд“.

Спаваћа соба, врло лепа, мало употребљавана, гарантирано чиста, продаје се због развода брака.

Компањона за уносан посао тражим. Имам сав потребан алат (од француског кључа до бор машине). Можемо одмах на посао. Понуде под „Будућност осигурана“.

Свршени студент технике може добити место пазикуће. Понуде у администрацији листа под „Добро место“.

Др. Х. Х. специјалиста за дамен-болести (мода и ондулација) вратио се с пута и ординира даље.

Мали Перица се пита

■ Да ли су „конзервативци“ људи који воле да једу само конзерве?

■ Да ли „баксуз бије човека“ камџијом или штапом?

■ Зашто се „Триглав“ зове тако, кад нема ниједну главу?

Локалне вести

Где је танко, ту се кида. — Пошто недељом и празником пазаре на пијацама углавном радници и чиновници, пиљари су одлучили да тих дана повисе цене поврћу пошто је на сиротињи најслађа зарада. Нек им је аирам да Бог да!

Ради тренинга. Да би чиновници увек били у доброј физичкој кондицији, рад почиње у седам часова изјутра. Сада се има да надокнади зимска пауза, пошто се, због огрева није готово ни радило.

Конкурс. — Београдска општина расписала је конкурс за 1000 београдских грађана који се не баве никаквим пословима трговине. Изабрани на конкурсима биће постављени у службу општине. До сада је одзив на овај конкурс био врло слаб пошто су услови, заиста, тешки. Редак је човек који данас не тргује.

Лану вас над нану

— То је мој најбољи пријатељ!

— Али госпођо, то је последња реч моде...

— Ми ћемо се ускоро искрцати на европском копну...

Вршимо распродају. Цене испод коштања...

ОГЛАСИ

НАСТАВА

Кликере ћете најлакше научити да играју у специјалној школи Др. Бранка Чубриловића. Савршена метода брзог играња. Упис сваког дана. Крипсова бр. 7, трећи спрат, лево.

Спремна студенткиња спрема ученике-це из свих предмета, а специјално из еквивалентике. Адреса у администрацији под шифром „Анкара“.

Завод за пропаганду и ширење алармантних вести. У згради лондонске радио станице, одобрен и под контролом Министарства за пропаганду, врши упис на тромесечни, шестомесечни и

годишњи течај. Првенство при примању имају лажови и проби-свети. Управник В. Черчил.

Стратегију одлично подучава писац књиге „Мој пуч“ Душан Симоновић, Крипсова 9, први спрат.

„Како ћеш научити да фарбаш“ — књига, која може корисно да послужи сваком. Добија се искључиво код писца Франкилина Рузвелта.

Тражим младу распуштеницу или слободнију девојку, која би тела да ме уведе у живот. Плаћам љубављу, невиношћу и захвалношћу. Адреса: Стидљивко Наивковић, студент естетике.

Српско сатирично позориште

ПЕСМА СЕЛА

ВЕЛИНА НАЦИОНАЛНА
 ФОЛКЛОРНА РЕВИЈА

Хорови, кола и балет

Данас у 17.30 премијера

Реприза у среду 18 ов. м. на отвореној сцени на Калемегдану

Карте се добијају пре подне у Парфимерији, Теразије 38, и по подне на наси калемегданске позорнице

ЖЕНСКЕ ВЕСТИ

ДЕЧЈЕ УЖИВАЊЕ

— Но, децо, има већ читав сат како стојите овде крај тарабе. Шта хоћете?

— Ништа, чекамо да видимо кад се прекине конопца, да онај чика падне на земљу.

Учитель: — Зашто се пилићи легу из јаја?

Мали Перица: — Зато што се плаше да их људи не скувају заједно с јајима.

Жена: — Била сам код лекара. Морала сам да покажем језик. Лекар ми је прописао лек за јачање.

Муж: — Свети Боже, ваљда није то за твој језик.

— Проклети трамваји! Никад места да човек седне.

— Па ти седиш, тата.

— Да, али твоја сирота мајка мора да стоји.

Проналазач: — Шта мислиш, дали ће Јовановић хтети да ми откупи патент?

Пријатељ: — Боже сачувај! Он је толико глуп да ништа не разумје.

Проналазач: — Па ја таквог и тражим.

Он: — Госпођице, не одбијајте ме... Волим вас бекрајно!... За вас бих био у стању да одем на крај света, у срце џунгле и да се ухватим у коштац са најопаснијом звери!..

Она (обарајући очи): — Па... обратите се мојој мајци...

— Забога, господине професоре, сели сте на мога пса.

— Не смета, милостива, ја и онако не волим псе.

— Да ли си већ чула да се Јелица верила!
— Шта. Зар је могуће! А за кога!
— Кажу за неког свог познаника из детињства.
— Дакле, значи за неког старијег господина.

Старија дама на једном концерту, пита своју познаницу:

— Ко је овај господин, који је малочас рекао за мене да сам веома интересантна?

— Антиквар Ђорђевић.

Отац: — Сине, учи марљиво, јер оно што једном научиш нико ти никада не може отети.

Син: — А још мање оно што не научим.

— Дај ми, мамиче, десет динара да дам једној старој жени.

— Где је она?

— Ено је на биоскопској каси!

— Лако је Марковићу, кад је образован.

— Мислиш зато што би могао да нађе, кад би хтео да ради?

— Не, него зато што уме да каже „Паре или живот!“ на двајест језика.

Лекар: — Дуже од месец дана нисте долазили! Где сте били?

Пацијент: — Био сам болестан.

— Јуче ми је, Вера рекла да је за њено рођење везана нека тајна...

— Да, тајна датума.

Лекар: — Ви сте ужасно кратковиди! Чиме се бавите?

Пацијент: — Ја сам астроном.

Она: — Ако хоћеш да освојиш мога тату, мораш с њим да играш често карата и да губиш у игри. Ако те понекад срећа служи ти варај у игри...

Он: — То није потребно, јер твој тата већ вара.

— Ми лекари имамо врло много непријатеља на овоме свету.

— Да, да, само још више на ономе.

— Како си положио испит?

— На општи захтев морам да га поновим.

Неки намештеник затражи акonto. Чуди се директор:

— Које дајете паре? Барем ви нисте ожењени!

— Управо зато, господине директоре. Ожењен човек издржава само једну жену, а неожењен њих више...

— Зашто си раскинуо веридбу са Цајом?

— Зашто што ми је рекла да сам идиот.

— Заиста?

— Да. Рекла ми је да се у свакој породици нађе по један идиот.

— Па то није увреда!..

— Да, али ти заборављаш да сам јединац.

— Забога, што си тако изгребан? Који магарац те брије?

— Бријем се сам.

Жена: — Где си купио овог шарана?

Муж: — Како купио! Улецао сам га.

Жена: — Онда, молим те, иди чешће на пецање и гледај да увек улецаш рибу с извађеном утробом да не морам ја да се мучим.

— Куда гледате?

— У Дунав.

— Није ово Дунав, ово је Сава.

— Извините, ја сам врло кратковид.

Учитель: — Перо, који се зуби код човека јављају последњи?

Перица: — Вештачки господине професоре.

У ПУТУЈУЋЕМ ПОЗОРИШТУ

Глумац: Дајте ми који динар да купим сапун. Треба да скинем црну шминку.

Директор: Није потребно. Сутра увече опет играмо „Отела“.

КАД СЕ ДАМЕ ИНТЕРНАЦИОНАЛИЗИРАЈУ

— Перице, где је Јава!
— Она је сада у Јапану.

— Говорите ли ви у сну?

— Не знам, господине докторе...

— Е, у будуће припазите на то, па ми јавите...

Жена (у свети с мужем): — Бедниче, кад само помислим да сам теби за љубав постала поштена жена!

— Твој вереник је лекар! А да ли је и богат!

— Ваљда не мислиш да се удајем за њега из здравствених разлога!

Имитирају Американке

В.Р.

— Умирем од досаде. Не знам шта да радим.

— Зашто не читаш! То је најбоља разонода.

— Читала бих, али немам шта. Прочитала сам све књиге из библиотеке мога мужа.

— Па... нађи онда другог мужа.

Модерни Адам

— Немојте да се трудите, ја ћу сам јабуке узабрати!